

Programul artistic

SCENA 1	Uraganul Shai	1
SCENA 2	Pariul cu brișe	11
SCENA 3	Un mister	22
SCENA 4	Ședința în pijamale	32
SCENA 5	Mai multe secrete	40
SCENA 6	Cinci pași simpli	50
SCENA 7	Confesiunea	58
SCENA 8	Cel mai nepriceput dansator	67
SCENA 9	Câștig și pierdere	76
SCENA 10	Împreună din nou	88
SCENA 11	Pe scenă!	101
SCENA 12	101 brișe	110

SCENA 1

Uraganul Shai

– Sunteți niște uragane! le-a strigat doamna Englert elevilor din clasă.

Shai Williams făcea ca un uragan. Se învârtea de jur-împrejur și răsucea brațele ca într-un vârtej. Apoi imita zgomotele făcute de bățiile vântului.

Lângă ea, Emmie, cea mai bună prietenă a ei, făcea câțiva pași de balet, stând pe vârfuri.

– Tu ești niște picături de ploaie? a întrebat-o Shai.

– Da, exact! a răspuns Emmie.

Shai făcea cercuri mari în jurul lui Emmie, răsucindu-și brațele și imitând sunetele produse de vânt. Emmie își întese pașii de picături de ploaie până au devenit niște mișcări foarte sacadate: *pic-pic-pic-pic-pic*. Cele două fete formau un uragan împreună!

– Acum, furtuna începe să se potolească... ușor... ușor, a spus doamna Englert în șoaptă.

Toți elevii au început să se liniștească, ușor, ușor. Shai a încetat să se învârtă, să dea din mâini și să imite sunetele vântului. Picăturile de ploaie ale lui Emmie au devenit picături prelinse.

– O, priviți! Iese soarele! a exclamat doamna Englert.

Shai și-a ridicat privirea către cer – sau mai degrabă către tavanul sălii de dans – și și-a dus mâinile la ochi. Emmie a făcut la fel. Amândouă aveau zâmbete însoțite pe chipuri.

SHAI ȘI EMMIE DANSEAZĂ ÎNTR-UN CONCURS!

Doamna Englert a bătut din palme și toată lumea s-a oprit.

– A fost minunat. Nu, nu doar minunat... magnific! Acum ne vom preface că suntem niște salate!

Salate?

Doamna Englert era profesoară de dans la Școala de Arte Interpretative Castanul Dulce. Avea o grămadă de idei ciudate. Astăzi punea fiecare elev în parte să improvizeze sau să inventeze dansuri care să se potrivească celor mai diferite teme.

Shai o plăcea pe doamna Englert. Ei îi plăcea și sala de dans, care se afla la etajul al doilea al școlii. Pe pereți avea oglinzi și bare pentru balet. De asemenea, acolo se aflau și fotografiile înrămate cu

SCENA 4

Ședința în pijamale

În seara aceea, Shai și-a adunat frații pentru o ședință în pijamale la ea în cameră.

Ședințele în pijamale se întâmplau rareori. Shai le anunța doar în cazuri de urgență și la ocazii speciale. Ultima ședință în pijamale avusese loc cu aproximativ șase luni în urmă, când au dezbătut ideile de cadouri pentru cea de-a patruzecia aniversare a mamei. (Îi făcuseră la magazinul de ceramică o placă imensă cu toate formele palmelor lor, iar mama plânsese de fericire când a deschis cadoul.)

Shai stătea așezată pe pat privind-i pe cei din jurul ei. Iată-l pe Jacobe în pijamaua lui tip salopetă, bând lapte din cănuța lui roz. Lângă el se afla Samantha în cămașa ei de noapte cu buline, strângându-l la piept pe dragonul ei de pluș, domnul Respirație-de-foc.

Mai departe de ei se afla Jamal, care era îmbrăcat încă în hainele cu care făcuse antrenamentul de baschet. El era la gimnaziu, ceea ce însemna că, practic, era deja băiat mare, așa că ora lui de culcare era mai târzie decât a celorlalți copii. El venise cu manualul de matematică și acum se uita prin el.

Și animalele veniseră la ședință. Dulcineea, Peticica, Marti, Sandy și pudelul Fideluță stăteau atenți pe covor. Scumpi, Motănel și Miaunel erau tolăniți pe pat. Singurii care lipseau erau hamsterii Samanthei, Ham și Ster, precum și peștișorul său, Aurică.

SCENA 9

Câștig și pierdere

Shai nu a mers la școală a doua zi. A rămas întinsă în pat cu piciorul drept bandajat ca o mică mumie și mirosind a alifie. Piciorul era sprijinit pe o grămadă de perne pufoase și avea sub el o pungă cu gheață.

Mama și tata erau la serviciu. Jamal și Samantha erau la școală. Bunica Rosa venise să stea cu ea și cu Jacobe. Shai îi putea auzi la parter, bocănind și dansând pe melodia „Cap, Umeri, Genunchi, Călcâie“.

SHAI ȘI EMMIE DANSEAZĂ ÎNTR-UN CONCURS!

Off.

Lui Shai îi părea rău pentru ea. Foarte, *foarte* rău. Nu avea cum să plece de-acasă cu glezna ei scrântită. Mama o dusesse la pediatru dimineată. Doctorul Holby confirmase faptul că glezna lui Shai era scrântită și că trebuia să nu calce pe ea o perioadă. Și că dacă Shai avea mare grijă de ea, exista o mică șansă să poată participa la concursul Copiii Dansează.

Shai știa ce însemna o mică șansă. *Mică. Minusculă. Infimă. Aproape de zero.*

Putea la fel de bine să renunțe chiar acum la concurs.

Ca să nu mai spună că... reușise să-i supere pe cea mai bună prietenă a ei și pe celălalt prieten al lor. Și trebuia să le mărturisească acum că nu va mai putea dansa.

Oare lucrurile se puteau înrăutăți mai mult de atât?

Oftând, Shai și-a ridicat caietul și l-a deschis la povestea ei scurtă de mister. Avea termen de predare vineri și încă nu o terminase. Sau, mai degrabă, scrisese multe începuturi, dar nu reușise niciodată să scrie vreun cuprins sau vreo încheiere. Ideal ar fi să lucreze acum la ea, din moment ce nu avea altceva mai bun de făcut; în plus, poate că îi lua gândul de la problemele sale.

Shai bătea cu pixul pe hârtie... gândindu-se și iar gândindu-se.

Apoi a început să scrie: